

РЕШЕНИЕ

№ 8195

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11176** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ вр. чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК /.

Образувано е по жалба на Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О. срещу застроителен план, инкорпориран във виза за проучване и проектиране /комбинирана скица/ в УПИ IX-37 за ЖС, кв.202 по плана на [населено място], „П.-Б.“, кадастрален номер 68134.1931.1140, и разрешение за строеж № 227/04.09.2020г. издадено от главния архитект на район „В.“ - Столична община, и срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

По отношение на жалбата, касаеща горесцитираните застроителен план, инкорпориран във виза за проучване и проектиране /комбинирана скица/ и разрешение за строеж № 227/04.09.2020г. издадено от главния архитект на район „В.“ - Столична община, делото е било прекратено с определение № 9058/17.11.2021 г. на АССГ /л.449 от делото/, потвърдено с определение № 2493 от 17.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 1702/2022г. Със същото определение делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия, касаещи жалбата в частта ѝ срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

В жалбата и депозирано писмено становище се посочва, че жалбоподателите не са били уведомени за започналото административно производство по издаване на заповедта на гл. архитект, което представлява съществено нарушение на

процесуалните правила. Прави се искане Заповед № РВТ20- РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община, да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателите не се явяват и не се представляват.

Ответникът - главният архитект на район „В.“ - Столична община /СО/, излага съображения за недопустимост на подадената жалба, алтернативно за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни И. Г. И., М. Д. И. и Л. И. И., се представляват от адв. С., която в хода на устните състезания прави искане жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна, като поддържа, че са налице материалноправните основания, послужили за издаване на процесната заповед, издадена на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Претендират се разноски съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Административен съд София-град, II-ро отделение, 72-ри състав, въз основа на данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателите Л. и С. В. се легитимират като собственици на следния недвижим имот: ап. 5, находящ се в [населено място], район „В.“, в жилищна сграда на [улица], при съседни – [улица], УПИ IX-137, първо ниво на апартамент №6, стълбище и УПИ VII-36 на първо ниво, и [улица], УПИ IX-137, второ ниво на апартамент № 6, УПИ VII-36 - на второ ниво, съгласно представения по делото нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №8, том II, рег. № 3327, дело 177/2017г. / л. 16 -19 от делото/.

Жалбоподателят Л. С. Й. се легитимира като собственик на ап. 6, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], при съседни парцел IX-137, вътрешен двор, парцел VII-36, стълбище и първо ниво на апартамент № 15 / на първото ниво / и парцел IX-137, вътрешен двор, парцел VII-36 и второ ниво на апартамент 5 / на второто ниво/, видно от представения нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 49, том LLLXXIII, дело № 33845/1997г. / л. 20 – 21 от делото/.

Жалбоподателят И. О. е собственик на ап. № 6, находящ се в [населено място], в жилищната сграда на [улица], на първи жилищен етаж, при съседни: апартамент № 5, от две страни вътрешен двор, апартамент № 7 и коридор, заедно с мазе № 29, при съседни мазе № 28 и от три страни коридор и 2,31% идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху УПИ X-38,37 в кв.202 м. „П.-Б.“, при съседни по скица: [улица], УПИ XI-39, УПИ XII-40, УПИ XIII-41, УПИ XXI – 28,29,30, УПИ IX-37 и УПИ VIII-36, съгласно нотариален акт № 72, том II, рег. № 2993, дело № 251/2007г. / л. 22 от делото/.

Със Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г. ответникът е одобрил проект за изменение на плана за регулация на УПИ IX-37 за жс, УПИ X – 38,37 за жс и УПИ VIII-36 за жс, кв. 202, по зелените знаци, цифри, букви, линии и щрихи по плана на [населено място], м. „ П. – Б.“, съгласно приложената към заповедта скица. Заповедта е съобщена на собствениците на ПИ с идентификатори 68134.1931.1141 и 68134.1931.905 чрез залепване на входната врата на административния адрес [улица], за което бил изготвен снимков материал.

Установява се от заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещите лица Й. В. – П. и Л. М., че съгласно застроителния план на местност „П. - Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-255/19.06.1996г., изменен

със Заповед № РД-50-138/15.07.1999г. на район В., за УПИ IX-37 е отредено свързано застрояване на калкан по регулационната линия към УПИ X-38 на жилищна сграда, състояща се от М+З+А/магазини +3 жилищни етажа + ателиета/, попадаща в жилищна зона ЖП - предимно жилищна с преобладаващо средноетажно застрояване.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице С. С., което съдът изцяло кредитира, тъй като е пълно, компетентно дадено и липсват основания да се приеме заинтересованост на вещото лице, се установява, че регулационната линия от действащ регулационен план на [населено място], р-н „В.“, местност „П. - Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50- 255/19.06.1996 г., на главен архитект на [населено място], ЧИЗРП, одобрен със Заповед №РД-50-138/15.07.1999 г. на кмета на район „В.“, и границата по кадастрална карта между УПИ VIII-36 и УПИ IX - 37 от кв. 202 по плана на „П. - Б.“ не съвпадат, което наложило изработването на ПУП – ИПР за УПИ IX - 37. Преди изработването на ПУП-ИП и одобряването му с обжалваната заповед, регулационната линия е навлизила в имот УПИ VIII-36 с 8 кв.м. и дълбочина около 23м.

Вещото лице установява, че последната емисия на кадастралния план за територията на [населено място] е започната през 1967 г. и е приключила през 1982 г. Тя съдържа около 1200 картни листи. Необходимостта от изработване на нов кадастрален план е обоснована от комисия, оценила пълнотата и състоянието на кадастралната основа до този момент. Поземлен имот № 37, частично идентичен с УПИ IX-37, попада в обхвата на картен лист № 516. Сочни, че през м.май 1995г. общинското предприятие „С.“ копира и обединява картни листове №№ 492, 493, 516, 517, 540 и 541, послужили за изработването на ЗРП на м. „П. - Б.“. През 1999г. е процедурирано частично изменение на ЗРП за УПИ IX-37 и X-38,37, кв. 202 със Заповед № РД-50-138/15.07.1999г., вследствие и с решение на районната архитектурно-градоустройствена комисия е проектиран УПИ IX-37. Няма данни за трасиране на имотни и регулационни граници. Кадастралната карта била възложена за изработване от АГКК, съгласно заповед № РД-16-5/05.03.2008г., одобрена със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на изп. директор на АГКК.

Съобразно експертното заключение изменената регулационна линия със Заповед № РВТ20-РА-50-75/01.06.2020 г. съвпада изцяло с границата по КККР между поземлени имоти с идентификатори 68134.1931.1140 и 68134.1931.905. Регулационната линия след изработването на ПУП - ИПР и одобряването му със Заповед РВТ20-РА-50-75/01.06.2020г., не съвпада с регулационната линия и границата от кадастралния план, предхождащ изработването на КККР, което се изразява с 8 кв.м и дълбочина около 23 м в западната част на УПИ VIII-36.

Останалите представени по делото доказателства, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020 г. на главния архитект на район „ В.“, СО, с която по реда на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ е одобрен проект за изменение на плана за регулация на УПИ IX-37 за жс, УПИ X – 38,37 за жс и УПИ VIII-36 за жс, кв. 202, по зелените знаци, цифри, букви, линии и щрихи, съгласно приложената към заповедта скица Жалбата е допустима, доколкото е подадена в срок от заинтересовани лица, като въпросът за допустимостта на жалбата е разрешен с определение № 2493 от 17.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 1702/2022г. и определение № 6170 от 08.06.2023 г.

на ВАС по адм. д. № 5350/2023 г.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, като съображенията за това са следните:

Като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община /служебно известна на съда/, в изискуема писмена форма, като съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. Ясно са посочени фактическите и правните основания за издаване на акта. Настоящият съдебен състав приема, че е спазена процедурата по издаване на заповедта, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателите, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Правилно е приложен и материалният закон.

Условията, които следва да са налице, за да бъде изменен устройственият план, се съдържат в нормата на чл. 134 ЗУТ. Относимата към настоящия случай хипотеза е тази по ал. 2, т. 2 на цитираната правна норма, която предвижда, че влезлите в сила подробни устройствени планове могат да бъдат изменяни и когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

От представените по делото доказателства и приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че регулационната граница от действащ регулационен план на [населено място], р-н „В.“, местност „П. - Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50-255/19.06.1996 г., на главен архитект на [населено място], ЧИЗРП, одобрен със Заповед №РД-50-138/15.07.1999 г. на кмета на район „В.“, и границата по кадастрална карта между УПИ VIII-36 и УПИ IX - 37 от кв. 202 по плана на „П. - Б.“ не съвпадат. Съобразно експертното заключение изменената регулационна граница с изменението на ПР, одобрено с процесната заповед съвпада изцяло с кадастралната граница между поземлени имоти с идентификатори 68134.1931.1140 и 68134.1931.905 по действащата кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на изпълнителния директор на АГКК.

Изложеното сочи на наличие на предпоставките на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, визиран като правно основание за изменението на ПР в процесната заповед. Това правно основание е в съответствие с фактическото изменение на ПР, визирано в графичната част, неразделна част от заповедта. Следователно, заповедта е издадена при правилно прилагане хипотезата за изменение на ПУП-ПР по т. 2, ал. 2 на чл. 134 ЗУТ, в приложимата ѝ редакция /ДВ, бр. 13/2017 г./.

Обстоятелството дали кадастралните граници са нанесени правилно в кадастралната карта, е ирелевантно в настоящото производство. Нормата на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ съставлява самостоятелно основание за изменение на действащия ПУП-ПР, когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните, без да дава възможност за преценка правилността на нанасянето в кадастралната карта. Единственото условие е кадастралната карта да е влязла в сила, респ. нейното изменение, което в случая безспорно е налице, а ако кадастралната

карта бъде поправена /изменена/, това ще бъде ново и отделно основание за изменение на ПУП. Не се изисква съвместно подаване на заявление от засегнатите от изменението собственици /съсобственици/ на съседни имоти. Този вид изменение на плана за регулация не е обвързано със съгласието на всички собственици. Единственото условие е кадастралната карта да е влязла в сила /респ. нейното изменение/ и да е налице разминаване на кадастралните граници с регулационните по действащия ПУП, каквото в разглеждания случай по отношение на процесните имоти е налице.

С оглед горното, съдът приема, че са били налице фактическите основания, които са предпоставка за процедураното изменение и то съответно е подведено от органа под нормата на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. По тези съображения жалбата на Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О. срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община, е неоснователна и направеното оспорване следва да бъде отхвърлено.

По разноските в производството.

При този изход на спора в полза на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер от 100 лв., определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, право на разноски имат и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен. В случая искането за присъждане на разноски е направено своевременно, като съдът приема, че в полза на заинтересованите страни следва да се присъдят разноски в общ размер от 2000 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 09.11.2022 г. / л. 529 от делото/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О. срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

ОСЪЖДА Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О. да заплатят на Столична община сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О. да заплатят на И. Г. И., М. Д. И. и Л. И. Ж. сумата от 2000 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: